

*In mi smo tu, ko da smo sámi
v sebe zviti sivi slepiči:
hladni, s tenko krvjo.*

Še to:

*Tu in tam kdo izmed nas
dvigne na roke svoj obraz
zgodaj zjutraj ali v večeru,
že skoraj ko košček večnosti,
in ga položi na topli vzduh,
ko da je blazina ali dober kruh.
A to so posebneži in čudaki.*

*Sicer ne zgodi se pri nas nič
posebnega. In prav to
je najtežje, gospod, pretežkó.
Jaz bi kričal, a kam, ne vem.
Ker življenje, ki gre po tlaku tod
mimo nas, iz naših oken
je vidno komaj do kolena.
Više ne, gospod.
To se pravi: za vas brez pomena.*

BERAČEVA PESEM

F R A N C O N I Č

*Vi ste ljudje, ki mimo mene hodijo
in jim obraz je ves zaprt,
a moja lajna se vrti
ko tale glava in kriči,
da z nama kmalu, kmalu konec bo.
Pa kaj, pa kaj zato.
Saj več ne vem,
kdo v meni prosi in kriči.*

*In ko kraj ceste brez krvi
bom padel, svoj obraz naposled le zaprl bom
brezkončni cesti in ljudem.*

Brez očenaša in ljudi.

*Morda takrat
ko glavo položim
poslednjikrat med te dlani,
... še lep nasmeh
se v meni razcveti.
Da ne poreče kdo,
kako ostudni ta berač
na tujem v smrti še sloni.*

ROJSTVO PROLETARSKEGA OTROKA

F R A N C O N I Č

*Negibnih lic sedé demoni mali
vso noč na ramah sajastih fabrik.
Oči žaré jim v mraku ko kristali,
med dimom vije se v nebo njih krik.*

*Na tla požene eden se plesaje.
Za vonjem teče do robú poljá.
Obstane. Spet krog nizkih hiš skakaje
gre v ono, kjer ječi otročnica.*

*Z odprtim žrelom čaka na otroka.
Ko narodi se dete, dihne vanj.
In mati ve. Zre dete votlooka.
V očeh čepi ji togi strah. Zaman:
Otrok dobil je znak ljudi fabrik. —
Demon lovi siren rdeči krik.*